

DEN DANSKE LANDMANDSBANK.**København.**

København, den 22. August 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Anledning af, at Ministeriet i Skrivelse af 8. ds. anmoder os om en Udtalelse om vort Syn paa Valutasituationen og dens videre Udvikling, skal vi udtale som vor Overbevisning, at det endelige Maal maa være at føre den danske Krone op til sin oprindelige Guldparitet, hvis vi ikke i Udlandets Øjne vil staa som en Nation, der uden tvingende Grunde vil unddrage sig sine Forpligtelser.

Vi er saaledes af den Formening, at Skridtet bør tages fuldtud og helst indenfor en kortere Tid, men mener paa den anden Side, at Hensynet til de vanskelige Kaar, som Kronestigningen bereder vort Erhvervsliv, bør bevirke, at den sidste Del af Vejen tages i flere Tempi. Vi er derfor tilbøjelige til at mene, at det Niveau, der nu er naaet blandt andet takket være forskellige gunstige Omstændigheder, foreløbig bør bibeholdes — hvis det overhovedet er gørligt — indtil man faar et videre Overblik over Forholdenes fortsatte Udvikling saavel i som udenfor Danmark, ogsaa af den Grund at det vil være ønskeligt, at Priser, Lønninger, Afgifter og lign. først finder et nyt Leje, der mere tilsvarende den stedfundne Stigning af Kronen, hvilket jo langt fra er Tilfældet endnu, idet navnlig Detailprisniveauet kun langsomt følger Bevægelsen.

Vi er, som sagt, ganske klare over, at en Stigning til den gamle Guldparitet ikke kan naaes uden Ofre for vort Samfund, og at særlig en stor Del af den danske Industri vil lide stærkt ved dette Skridt; vi vilde derfor mene, at det maaske vil være nødvendigt, at den danske Industri fra Statens Side faar en vis periodisk Støtte overfor den udenlandske Konkurrence, overfor hvilken den under de nuværende Forhold er ret afmægtig.

Ærbødigst

Emil Hertz.**O. Nielsen.**